

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา

ว่าด้วยวินัยนิสิต

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยวินัยนิสิต
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมติคณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยบูรพา ในการประชุม
ครั้งที่ ๙/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยวินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยวินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๒

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้
ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา

“คณะ” หมายความว่า ส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนการสอน

“หอพัก” หมายความว่า หอพักนิสิตของมหาวิทยาลัยบูรพา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีคณะที่นิสิตสังกัดอยู่

“คณะกรรมการวินัยนิสิต” หมายความว่า คณะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย
ให้ดำเนินการเรื่องวินัยนิสิต ตามข้อบังคับนี้

“อาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัย และให้หมายความ
รวมถึงบุคลากรที่มหาวิทยาลัยมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัย และให้หมายความ
รวมถึงบุคลากรที่มหาวิทยาลัยมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อื่นนอกจากอาจารย์

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

“วินัย” หมายความว่า ข้อบังคับความประพฤติของนิสิตที่ได้รับการกำหนดตามข้อบังคับนี้

“ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง” หมายความว่า การกระทำผิดอย่างใด ๆ ซึ่งโดยลักษณะหรือพฤติการณ์ของการกระทำนั้น ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยร้ายแรง ซึ่งมหาวิทยาลัยมีสิทธิลงโทษทำทัณฑ์บน หรือตัดคะแนนความประพฤติ แล้วแต่กรณี

“ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง” หมายความว่า การกระทำผิดอย่างใด ๆ ซึ่งโดยลักษณะหรือพฤติการณ์ของการกระทำนั้น ถึงขั้นให้พักการศึกษา หรือเลื่อนการอนุมัติการให้ปริญญา หรือพ้นสภาพการเป็นนิสิต แล้วแต่กรณี

“การกระทำผิดเล็กน้อยที่ไม่เข้าข่ายเป็นความผิดวินัย” หมายความว่า การกระทำผิดเพียงเล็กน้อย ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนิสิต อาจเกิดผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยทั้งทางตรงและทางอ้อม

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจในการออกประกาศคำสั่ง เกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติหรือตีความตามข้อบังคับนี้ หรือมีความจำเป็นต้องดำเนินการอื่นใดที่มีได้ระบุไว้ในข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการวินัยนิสิตระดับมหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาและเสนอความเห็นต่ออธิการบดีเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

วินัยนิสิต

ข้อ ๖ นิสิตต้องประพฤติและปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตนภายใต้กฎหมาย ประพฤติตนเป็นสุภาพชน ให้เหมาะสมกับหลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย

(๒) ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของทางราชการหรือมหาวิทยาลัยหรือคณะอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ

(๓) รักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยหรือคณะ

(๔) เชื่อฟังคำสั่งหรือคำแนะนำตักเตือนของอาจารย์ เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย หรือคณะ

(๕) แต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย สุภาพ เรียบร้อยและเหมาะสมกับกาลเทศะ

(๖) แสดงบัตรประจำตัวนิสิต เมื่ออาจารย์ เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย คณะ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ

(๗) อยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัย หรือบริเวณอาคารสถานที่ของมหาวิทยาลัยได้ไม่เกินเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเป็นกรณี ๆ ไป

(๘) นิสิตที่ถูกเชิญมาให้ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินัยนิสิต ต้องให้ความร่วมมือและต้องไม่แสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งต่อผู้มีอำนาจในการสอบหาข้อเท็จจริง หรือผู้มีอำนาจในการสอบสวนการกระทำผิดวินัยนิสิต

กรณีที่นิสิตไม่ปฏิบัติตาม (๑) ถึง (๘) ให้ถือเป็นความผิดวินัย

ข้อ ๗ นิสิตผู้ใดเป็นผู้ก่อหรือมีส่วนเกี่ยวข้องข้องเป็นคดีอาญา ให้นิสิตรีบรายงานพฤติการณ์นั้นทันที ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ฝ่ายกิจการนิสิตในคณะที่ตนสังกัด หรือกองกิจการนิสิต หากนิสิตไม่ดำเนินการถือเป็นความผิดวินัย

ข้อ ๘ นิสิตผู้ใดต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ถือว่าเป็นผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และให้นิสิตผู้นั้นพ้นสภาพการเป็นนิสิต

หมวด ๒

การสอบสวนและลงโทษทางวินัยนิสิต

ข้อ ๙ เมื่อมีการกล่าวหาหรือความปรากฏแก่อธิการบดีหรือคณบดีว่านิสิตกระทำการเข้าข่ายเป็นความผิดวินัยของนิสิต ให้อธิการบดีหรือคณบดีพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นเพื่อพิจารณาว่ามีมูลที่สมควรดำเนินการตามข้อ ๑๐ หรือไม่ หากปรากฏว่ามีมูลที่สมควรดำเนินการ ให้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ต่อไป แต่หากปรากฏว่าไม่มีมูลความผิดให้อธิการบดีหรือคณบดีสั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๑๐ การสอบสวนและลงโทษการกระทำผิดวินัย

(๑) ในกรณีที่มีการกระทำผิดวินัยเกิดขึ้น โดยที่นิสิตในสังกัดคณะใดคณะหนึ่งเป็นผู้กระทำผิดและไม่มีนิสิตในคณะอื่นเกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการวินัยนิสิตระดับวิทยาเขต หรือคณะกรรมการวินัยนิสิตระดับคณะ เป็นผู้มีอำนาจสอบสวนการกระทำผิดวินัยและเสนอโทษนิสิตผู้นั้น และเมื่อได้ทำการสอบสวนการกระทำผิดวินัยดังกล่าวแล้วได้ความว่านิสิตได้กระทำผิดวินัยจริงและสมควรต้องได้รับโทษตามที่คณะกรรมการวินัยนิสิตระดับวิทยาเขตหรือคณะกรรมการวินัยนิสิตระดับคณะพิจารณา ให้เสนอเรื่องต่อคณบดีเพื่อ พิจารณาสั่งลงโทษ และเมื่อมีคำสั่งลงโทษแล้ว ให้รายงานมหาวิทยาลัยทราบ เพื่อทำการบันทึกลงในทะเบียนประวัติ

(๒) ในกรณีที่มีการกระทำผิดวินัยเกิดขึ้นภายในหอพักของมหาวิทยาลัยหรือของคณะ ให้ดำเนินการสอบสวนลงโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับหอพักของมหาวิทยาลัยหรือของคณะ

(๓) ในกรณีนอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ให้คณะกรรมการวินัยนิสิต ระดับมหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจสอบสวนการกระทำผิดวินัย เว้นแต่มหาวิทยาลัยจะเห็นสมควรเป็นอย่างอื่นเป็นกรณี ๆ ไป และเมื่อได้ทำการสอบสวนการกระทำผิดวินัยดังกล่าวแล้ว ได้ความว่านิสิตได้กระทำผิดวินัยจริงและสมควรได้รับโทษ ให้เสนอโทษต่อรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตและคณบดี เพื่อพิจารณา และทำการบันทึกลงในทะเบียนประวัติ

ให้กองกิจการนิสิต มีหน้าที่บันทึกการตัดคะแนนความประพฤติของนิสิต จากผลการดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) หากมีการลงโทษนิสิตถึงขั้นพักการศึกษาขึ้นไป ให้รายงานไปยังกองทะเบียนและประมวลผลการศึกษาทุกครั้ง เพื่อบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติของนิสิตต่อไป

(๔) คำสั่งลงโทษให้มีผลทันที ยกเว้นโทษ “พักการศึกษา” ให้มีผลในภาคการศึกษาถัดไป เว้นแต่จะเป็นการสั่งลงโทษในภาคการศึกษาสุดท้ายของนิสิตผู้นั้น

(๕) กรณีที่การดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นโดยนิสิตผู้นั้นได้รับโทษทางวินัยถึงขั้นพ้นสภาพการเป็นนิสิต หลังจากทีมนิสิตผู้กระทำผิดวินัยพ้นสภาพการเป็นนิสิตไปแล้วด้วยเหตุอื่น นิสิตผู้นั้นจะไม่มีสิทธิ์สมัครเข้าศึกษาหรือศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอีก โดยการยึดถือข้อมูลของกองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา

หมวด ๓

คณะกรรมการวินัยนิสิต

ข้อ ๑๑ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยนิสิต ดังนี้

(ก) คณะกรรมการวินัยนิสิต ระดับมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ช่วยอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย
หรือบุคคลที่อธิการบดีมอบหมาย ไม่เกิน ๑ คน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้มีประสบการณ์ด้านกระบวนการทางวินัย
หรือด้านกฎหมาย ไม่เกิน ๒ คน เป็นกรรมการ

(๔) รองคณบดี หรือผู้ช่วยคณบดีที่ได้รับมอบหมาย
จากคณบดี ไม่เกิน ๔ คน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๖) เจ้าหน้าที่สังกัดกองกิจการนิสิต
ที่ได้รับมอบหมาย ไม่เกิน ๒ คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตาม (ก)(๓) ได้รับการแต่งตั้งโดยอธิการบดี และกรรมการตาม (๔) ประกอบด้วยผู้แทนกลุ่มสาขาวิชาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยสภาวิชาการ กลุ่มละ ๑ คน เป็นกรรมการ โดยให้เลือกกันเอง

ให้กรรมการตาม (ก)(๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี

(ข) ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยนิสิต ระดับวิทยาเขต ประกอบด้วย

(๑) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ช่วยอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย
หรือบุคคลที่อธิการบดีมอบหมาย ไม่เกิน ๑ คน เป็นกรรมการ

(๓) รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
จากคณบดี ไม่เกิน ๓ คน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการกองบริหารวิทยาเขต เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๕) เจ้าหน้าที่สังกัดวิทยาเขต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ไม่เกิน ๒ คน

เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

(ค) ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยนิสิต ระดับคณะ ยกเว้นคณะที่สังกัดวิทยาเขต

ประกอบด้วย

(๑) รองคณบดี หรือผู้ช่วยคณบดี ที่คณบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาฯ ไม่เกิน ๒ คน เป็นกรรมการ

(๓) อาจารย์ที่ได้รับมอบหมาย ไม่เกิน ๒ คน เป็นกรรมการ

(๔) เจ้าหน้าที่กิจการนิสิต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ไม่เกิน ๑ คน

เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้กรรมการตาม (ข)(๒) และ (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี

ให้กรรมการตาม (ค)(๓) มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งโดยตำแหน่ง พ้นจากวาระการดำรงตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในวาระเท่าที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนก็ได้ หรือให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเท่าที่เหลืออยู่ทำหน้าที่ต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการวินัยนิสิตตามข้อ ๑๑ (ก) มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) พิจารณาสอบสวนการกระทำผิดวินัยที่เกิดขึ้นระหว่างนิสิตต่างคณะ หรือมีนิสิตตั้งแต่สองคณะขึ้นไปร่วมกันกระทำความผิด

(๒) พิจารณาการกระทำความผิดของนิสิต

(๓) เรียกพยานหลักฐานต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดวินัยมาตรวจสอบ

(๔) เรียกนิสิตผู้กระทำความผิดวินัย หรือนิสิตผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย หรือนิสิตที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด หรือผู้อื่นที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดมาเพื่อทำการสอบสวน

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยดำเนินการตามความจำเป็น

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการวินัยนิสิตตามข้อ ๑๑ (ข) มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) พิจารณาสอบสวนนิสิตของคณะที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

(๒) พิจารณาการกระทำความผิดของนิสิต

(๓) เรียกพยานหลักฐานต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดวินัยมาตรวจสอบ

(๔) เรียกนิสิตผู้กระทำความผิดวินัย หรือนิสิตผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย หรือนิสิตที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด หรือผู้อื่นที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดมาเพื่อทำการสอบสวน

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยดำเนินการตามความจำเป็น

ข้อ ๑๔ ให้คณะกรรมการวินัยนิสิตตามข้อ ๑๑ (ค) มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) พิจารณาสอบสวนนิสิตของคณะที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย และไม่มีนิสิตคณะอื่น

เกี่ยวข้อง

(๒) พิจารณาการกระทำความผิดของนิสิต

- (๓) เรียกพยานหลักฐานต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดวินัยมาตรวจสอบ
- (๔) เรียกนิสิตผู้กระทำผิดวินัย หรือนิสิตผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย หรือนิสิตที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด หรือผู้อื่นที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดมาเพื่อทำการสอบสวน
- (๕) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อช่วยดำเนินการตามความจำเป็น

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น มหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยนิสิต เฉพาะกิจ

ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง จำนวนไม่เกิน ๕ คน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกระบวนการสอบสวนวินัยนิสิตที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

หมวด ๔

มาตรการและการลงโทษทางวินัยนิสิต

ข้อ ๑๖ นิสิตผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ ให้ถือว่ากระทำผิดวินัยและจะ ได้รับโทษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โทษทางวินัยประกอบด้วย

(๑) ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่

(ก) ทำทัณฑ์บน

(ข) ตัดคะแนนความประพฤติ

(๒) ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่

(ก) ให้พักการศึกษา หรือ เลื่อนการอนุมัติการให้ปริญญา

(ข) พ้นสภาพการเป็นนิสิต โดยระบุไว้ในใบแสดงผลการศึกษาว่า “พ้นสภาพการเป็น นิสิต เนื่องจากกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

ในกรณีที่นิสิตกระทำผิดเล็กน้อยที่ไม่เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยให้ดำเนินการว่ากล่าวตักเตือน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗

นิสิตที่กระทำผิดวินัยและได้รับโทษตาม (๑) หรือ (๒) (ก) ข้อใดข้อหนึ่งต้องบำเพ็ญประโยชน์ ต่อมหาวิทยาลัย หรือสังคม โดยการบำเพ็ญประโยชน์ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

เมื่อมหาวิทยาลัยหรือคณะได้ออกคำสั่งลงโทษวินัยแก่นิสิตตาม (๒) ผู้ใดแล้ว ให้แจ้งต่อบิตา มารดา ผู้ปกครอง อาจารย์ที่ปรึกษา กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา และคณะหรือกองกิจการนิสิต แล้วแต่กรณี และต้องบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติของนิสิตผู้นั้นด้วย

ข้อ ๑๗ การว่ากล่าวตักเตือน ใช้ในกรณีที่ เป็นความผิดเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ ตัดคะแนนความประพฤติ โดยคณะกรรมการวินัยนิสิตที่ทำหน้าที่ในการสอบสวนเห็นว่ายังไม่สมควรตัดคะแนน ความประพฤติ การว่ากล่าวตักเตือนให้นำมาใช้กับความผิดที่อยู่ในช่วงเกณฑ์ตัดคะแนนความประพฤติระหว่าง ๕ ถึง ๑๐ คะแนน การว่ากล่าวตักเตือนให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๑๘ การทำทัณฑ์บน ใช้ในกรณีที่เป็นการผิดเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ ตัดคะแนนความประพฤติ โดยคณะกรรมการวินัยนิสิตที่ทำหน้าที่ในการสอบสวนเห็นว่ายังไม่สมควรตัดคะแนนความประพฤติ การทำทัณฑ์บนให้นำมาใช้กับความผิดที่อยู่ในช่วงเกณฑ์ตัดคะแนนความประพฤติระหว่าง ๑๐ ถึง ๓๐ คะแนน

การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ โดยมีข้อความระบุเป็นคำมั่นว่านิสิตที่ถูกทำทัณฑ์บนจะไม่กระทำความผิดวินัยอีก ทั้งนี้ หากนิสิตที่ถูกทำทัณฑ์บนกระทำความผิดวินัยซ้ำ ให้นำโทษตัดคะแนนความประพฤติที่งดไว้มานับรวมกับโทษใหม่และใช้เป็นโทษที่จะใช้ลงแก่นิสิตผู้นั้น

ข้อ ๑๙ การตัดคะแนนความประพฤติ

(๑) ให้นิสิตแต่ละคนมีคะแนนความประพฤติ ๑๐๐ คะแนน ตลอดระยะเวลาที่มีสภาพการเป็นนิสิต

(๒) การตัดคะแนนแต่ละครั้ง ให้ตัดได้ไม่ต่ำกว่าครั้งละ ๕ คะแนน แต่จะเป็นจำนวนเท่าใดให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการวินัยนิสิต

(๓) นิสิตผู้ใดถูกตัดคะแนนครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินกว่า ๔๐ คะแนน แต่ไม่เกิน ๖๐ คะแนน ให้ถือว่าถูกพักการศึกษา ๑ ภาคการศึกษา

(๔) นิสิตผู้ใดถูกตัดคะแนนครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินกว่า ๖๐ คะแนน แต่ไม่เกิน ๘๐ คะแนน ให้ถือว่าถูกพักการศึกษา ๒ ภาคการศึกษา

(๕) นิสิตผู้ใดถูกตัดคะแนนครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินกว่า ๘๐ คะแนน แต่ไม่เกิน ๙๙ คะแนน ให้ถือว่าถูกพักการศึกษา ๔ ภาคการศึกษา

(๖) นิสิตผู้ใดถูกตัดคะแนนครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันครบ ๑๐๐ คะแนน ให้ถือว่าพ้นสภาพการเป็นนิสิต

ให้นับภาคการศึกษาที่สั่งถึงชั้นพักการศึกษา เฉพาะภาคต้น หรือ ภาคปลาย

นิสิตผู้ใดถูกลงโทษทางวินัยถึงขั้นพ้นสภาพการเป็นนิสิต จะไม่มีสิทธิ์สมัครเข้าศึกษาหรือศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอีก โดยการยึดถือตามข้อมูลของกองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา

หลักเกณฑ์มาตรฐานการตัดคะแนนความประพฤติ นิสิตให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

การลงโทษเลื่อนการอนุมัติการให้ปริญญาตามข้อ ๑๖ (๒)(ก) ให้ลงโทษสูงสุดไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา โดยนิสิตที่ถูกลงโทษตัดคะแนนตาม (๓) หรือ (๔) ให้เลื่อนการอนุมัติการให้ปริญญา ๑ ภาคการศึกษา และในกรณีที่นิสิตถูกลงโทษตัดคะแนนตาม (๕) ให้เลื่อนการอนุมัติการให้ปริญญา ๑ ปีการศึกษา

ข้อ ๒๐ กรณีที่นิสิตซึ่งถูกตัดคะแนนความประพฤติตามข้อ ๑๖ (๑) (ข) หากภายหลังได้บำเพ็ญประโยชน์ตามความในข้อ ๑๖ ก็สามารถชดเชยการบำเพ็ญประโยชน์ของนิสิต โดยให้คืนคะแนนความประพฤติได้

กรณีทีมนิสิตซึ่งถูกให้พักการศึกษาเพราะถูกตัดคะแนนความประพฤติตามข้อ ๑๙ (๓) (๔) และ (๕) นิสิตต้องได้รับโทษพักการศึกษาก่อน หากภายหลังมีการบำเพ็ญประโยชน์ก็สามารถชดเชยการบำเพ็ญประโยชน์ของนิสิต โดยให้คืนคะแนนความประพฤติกลับคืนมาได้

หลักเกณฑ์และวิธีการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อรับการคืนคะแนนความประพฤติให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๑ กรณีที่คณะกรรมการวินัยนิสิตที่ทำหน้าที่ในการสอบสวนกำหนดโทษตัดคะแนนความประพฤติตั้งแต่ ๕ - ๑๐ คะแนน หรือกำหนดโทษตัดคะแนนความประพฤติตั้งแต่ ๑๐ - ๓๐ คะแนน หากความปรากฏแก่คณะกรรมการวินัยนิสิตที่ทำหน้าที่ในการสอบสวนว่านิสิตที่ถูกกำหนดโทษมีเหตุส่วนตัวอันเป็นคุณ ได้แก่ ไม่เคยมีประวัติว่าได้กระทำความผิดวินัยหรือถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน และปรากฏประวัติว่าเคยทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน คณะกรรมการวินัยนิสิตที่ทำหน้าที่ในการสอบสวนจะพิจารณางดการลงโทษตัดคะแนนความประพฤติ และให้ว่ากล่าวตักเตือนหรือทำทัณฑ์บนก็ได้ แล้วแต่กรณี

หมวด ๕

การอุทธรณ์ และวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๒๒ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ คณะหนึ่งประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย	เป็นประธานกรรมการ
(๒) คณบดี หรือผู้ได้รับมอบหมาย กลุ่มสาขาวิชาละ ๒ คน	เป็นกรรมการ
(๓) ผู้มีประสบการณ์ด้านกระบวนการทางวินัย	เป็นกรรมการ

หรือด้านกฎหมาย ไม่เกิน ๒ คน

(๔) เจ้าหน้าที่สังกัดกองกิจการนิสิตที่ได้รับมอบหมาย ๑ คน	เป็นเลขานุการ

กรรมการตาม (๒) ให้คณบดีเลือกกันเอง

กรรมการตาม (๓) ให้กองกฎหมายเป็นผู้เสนอรายชื่อเพื่อให้อธิการบดีแต่งตั้ง

กรรมการตาม (๒) และ (๓) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี โดยให้ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ให้อธิการบดีแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งเป็นเลขานุการ แต่จะแต่งตั้งบุคคลซึ่งเป็นกรรมการวินัย นิสิตระดับมหาวิทยาลัย หรือคณะกรรมการวินัยนิสิตระดับคณะ หรือคณะกรรมการวินัยนิสิตระดับวิทยาเขต ซึ่งได้พิจารณาโทษวินัยนิสิตในกรณีนั้นในขั้นต้นแล้วมิได้

กรรมการที่มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องที่อุทธรณ์ หรือเป็นผู้พิจารณาโทษวินัยนิสิต หรือเป็นญาติของผู้อุทธรณ์ หรือเป็นผู้ที่ได้ถูกอ้างเป็นพยานโดยเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนิสิตผู้ถูกลงโทษวินัย จะพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนั้นมิได้

ให้คณะกรรมการอุทธรณ์กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนการอุทธรณ์ โดยกำหนดเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๓ นิสิตที่ถูกลงโทษทางวินัยตามข้อบังคับนี้ ถึงขั้นพักการศึกษา การเลื่อนการอนุมัติ การให้ปริญญา หรือพ้นสภาพการเป็นนิสิต ให้นิสิตผู้นั้นมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันทำการ นับแต่วันที่ทราบคำสั่งลงโทษ การอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือถึงอธิการบดี ลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ โดยยื่นต่อกองกิจการนิสิต และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่น อุทธรณ์แทนมิได้

ให้กองกิจการนิสิตส่งหนังสืออุทธรณ์พร้อมด้วยสำนวนการพิจารณาโทษ และคำสั่งลงโทษ ไปยังอธิการบดีนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๒๔ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๑) ให้คณะกรรมการอุทธรณ์ทำหน้าที่วินิจฉัยอุทธรณ์เพื่อพิจารณาสั่งยกอุทธรณ์ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรือหากเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันทำการนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ หากพิจารณา การอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จ สามารถขยายได้ไม่เกินครั้งละ ๑๕ วันทำการ แต่ต้องไม่เกิน ๙๐ วันทำการนับแต่วันที่ ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพิจารณาอุทธรณ์เกินกว่า ๙๐ วันทำการให้ขออนุมัติต่อ อธิการบดีได้ครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน

(๒) การพิจารณาอุทธรณ์หรือการพิจารณาเบื้องต้น ในกรณีจำเป็นหรือสมควร อาจขอเอกสาร และหลักฐานเพิ่มเติมรวมทั้งคำชี้แจงจากคณะ หรือขอให้ผู้แทนคณะเข้าให้ถ้อยคำหรือชี้แจงประกอบการ พิจารณาได้

(๓) คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ ให้เป็นที่สุด

(๔) เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์วินิจฉัยประการใดแล้ว ให้คณะกรรมการอุทธรณ์แจ้ง คำวินิจฉัยเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อุทธรณ์ คณะ กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา และกองกิจการนิสิต ทราบ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ กรณีนิสิตกระทำผิดวินัยนิสิต หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยนิสิต ก่อนวันที่ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น ให้ใช้ข้อบังคับนี้ในการพิจารณาดำเนินการเฉพาะ ส่วนที่เป็นคุณแก่นิสิตผู้นั้น

ข้อ ๒๖ ให้ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ ๐๕๐๖/๒๕๕๕ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานการตัด คณะแนวความประพฤตินิสิต และประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาการกระทำ ความดีของนิสิต เพื่อรับการชดเชยคืนคะแนนความประพฤติ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ยังคง ใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ จนกว่าจะมีประกาศ หรือหลักเกณฑ์ตามข้อบังคับนี้ใช้ บังคับ

ข้อ ๒๗ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการออกประกาศตามข้อบังคับนี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(ศาสตราจารย์กิตติคุณสมหวัง พิธิยานุวัฒน์)

ประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยบูรพา

หมายเหตุ :- เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยของนิสิตเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีความชัดเจนในการปฏิบัติงาน และเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงต้องออกข้อบังคับนี้

